

HÄMMÄR HÄLLÜS

(Sektor Kaza plaadi päält kuuldu Vinne rahvalaulo perrä Merca)

Hämmär hällüs, pengi pääl istsõ paarikõ
Arm oll pesäkõsõ tennü näidõ süäme.
"Ivvo, minkast märgütäht?" "Õkva tuust, miä saq."
"Võeh, kuiss säänest jälledüst julgut arvata?"

Midä tettä, tiä'i maq, kuis tuud ärä arvada,
midä taht' tuu näiokõnõ pengi pääl?
Panõss ümbre olgõ käe, a ku miskit võlssi lää,
vat ku virutass' viil' mullõ vasta pääd!

Ka, kos istus nigu pakk ja ei taipa no ni kak
mullõ ümbre panda kätt, va joobõrdis.
Midä tetäq, tiä'i maq, nõnaga vast nuutsata-
et saass arvo- külmänü ärq olõ maq.

Tiidsõ syss õkvalt, miä ihäss tõsõ miil',
arm om meil kimmäs, kimmämbäs lät' viil'!
olõ'oi vaja sõnnu, arvo eski saa
määandse mõttõ üüsõ päähä tulõva.

Noq, ma ümbre pandse käe, kuiki silmänulgast, näe,
minno kaie õkvalt kur'aste ku kull'.
Kui nüt prooviss mudsahata, tiä'i, mis syss viil' saa.
Om vast tikõ tütrik ette sattunu!

Noq, kas õnnõ jäämiki hummokuni istmä nii,
kui ni tähekõsõ taivah kistussõ?
Jäl' piät' vaiva nägemä, huulõq torro vidämä-
vast syss arvo saa tä hod'o ummõtõ!

Tiidsõ syss õkvalt...

Noq, sai mudsotatus kah, kuiki nätä oll, et taht
mullõ vasta hambit ärä panda joht.
Edesi piäss minemä, a no kuis, ei tiä ka.
Olla või, et miist viil' olõ'i tundnu tä.

Muso and' tä viimäss' ärq, a no nigu mol'o jäl'
õnnõ tollõ p'äälõ mol'otama jääss.
Hiitäss esiq sällülõ, krabass ts'ura kõrvalõ-
syss vast oidas, midä tä piät tegemä!

Tiidsõ syss õkvalt...

KEVÄJE

(sõnaq Raimond Kolk, Inglise 17. saj viie pääle säädnu Kalla Urmas)

(...)

ÕTAK

(Ilvese Aapo)

Ütskõrd õtak om ku inämb
inämb minno pelgä-õi
ja su süä kisk hinnäst valla
nii kut pääsnü puuritsirk

läbü lämmä keväjäsõ undsõ
pallaseeri mino perän käüd
läbü lämmä keväjäõ undsõ?

puuritsirguna su süämõl
valla olla olõ-õi hää
ta tuks nii et saa-õi arvo
satas maaha ossa päält

läbi lämmä...

OI MU JUMMAL

(Ivan Kupala plaadi päält kuuldu Vinne rahvalaulo perrä Merca)

Ku no tiäs näes
kunas surm om käeh
oi mu jummal jummal
kuass kooluhammõ
kirstu tiis ma tammõst
oi mu jummal jummal

Või om siidinõ mu
kodomurokõnõ
kastõhmelkeseq
õkva pärlikeseq

Hiidäs mahaq koolõss
lindäs taiva poolõ
oih mu jummal jummal
Tan mi jumala man
käü üts suur trantal
oi mu jummal jummal

Või om siidinõ...

Lasõq Essäkene
minno taivast jäl maalõ
oi mu jummal jummal

taivast jälki maalõ
kuldõ liiva pääle
oi mu jummal jummal

SÕÕDI ÜÜD

(rahvalaul, Kalla Urmase otsitu ja säetü)

Sõõdi üüd ja sõõdi päivä,
immersoo,
sõõdi üüd ja sõõdi päivä,
vaadi-ridi-rudi- rallallaa,
hura!hura!hura!

Üte ilosa tütrigu peräst...
Sõõdi üte kaavo mano...
Illos' tütrik ihho mõs'ke...
"Tere hummogut, illos' tütrik!
Kas sa lupat mu armukõnõ ollaq?"
"Jah, ma lupa su armukõnõ olla!"
Mina tälle suud anni,
timä mullõ suud es annaq.
Mina tälle vasta ütli:
"Joosõ esiq, kos sa tahat;
kas ma jälki tõist ei kosiq?"
Hobõsõlt ma hiki pühe,
mino silmist vesi tsilke.
Sõõdi üüd ja sõõdi päivä...

KLASSIK

(Akvariumi perrä ja edesijakkamise mooduga Merca)

Tan lõpmaldaq hällüse undsõsõq põlluq
paskrajaga saagilõ saiq
ja kats traktoristi kiäq rüüpäseq olut
miil paabadõ perrä näil käü

Üts klassik om karmanin säääl timä loksus
tan aastaga aigo jo uut
ja tõnõ säääl tõmmas bajaanil Santaanat
miä tollõst et veidükse muut

Jääss villäle sisse üts vänderdäv rada
miä hodoski ehäle vii
a miä om näil pelädä tulku vai prada
kui ilma du pikk om tuu tii

Üts klassik...

Mäe kundi päält õkvalt säält tarõsid nättüs
ja paistus ka pisukõ puut
saq mõtlõ ku tiiss õigõ Katalõ pättüst
ei lääki las ullikõnõ uut

Üts klassik...

ÄRÄQ TÕÕVOTA

(Janek Kesselmann / Doris Kareva, Kauksi Ülle)

Vai äraq tõõvota
är ligi kisku
ni takah otsku lähküst perämäst
ma himolõ su lakju
kimmid siibu
silmi pakvit tuhat hälgätüst

ma lembi sinno tõrgõst
kuninglikku
ni ikulist
su sõõrmide piin haist
ärq otsa näe - tuu kooluvõrõndigu
säält olõ vahtnu sinno
nigu naist...

VIETÕISTKÜS ÜÜ

(Juice Leskise perrä tõlknu Merca)

Silmin vaesõlatsõ kaehtus äraqessünüq
armastusõ vorbiq hõõrut rindu
Säält pümme pommitaja linnõl müüidä umma tiid
ei minaq egäq kiäki küsüq hindu

viietõistküüs üü joud jälki essütäjänä
elu läbi lahksas oiust kui ka kõrvast
kaua usku joud üts inemiseraas
ku inimkari hinnäst kõrrast mõrvas

Su mant ma kae taad maailma
taadsamma undki näe
ku hull ma ulva armastusõ perrä
Su käsivarrõ looga all
ja kui lupat üüses jää
kiä tiid kos kotsil hummõn üles heräne

tuul tõmmas läbi pää
puhk õdagust tä lõunalõ

ja roidus mõttõuitõ varõmidõn
hinskin kolisasõq sõnaq õnnõ tühä seen
täüs sappi terveq äripäiv um mõttõn

Su mant ma kae...

Viietõistküs üü tä tulõ õnnõ vahtsõlõ
kats nädälit om jälki vaihelt kaonu
mi jäleq rannaveerest limbsas äraq lainõkiil
ja ma -i tiiäkinäq kas tast olõ käünüq

JO VEREVÄNÄ PÄIV

(Jaak Rämman, Jaan Pehk, Aapo Ilves / Olavi Ruitlane)

Jo verevänä päiv hind kistut' äraq
üü lõhnas' sinno hiussit hainapurru
maahäitsmeidesse vaotit likõ sälä
vii piiril pervel inne laintemutdu

est tihka puttu lahku süämen värrin
mu kiskse esi vasta umma lämmit
maq sun – ruun pardsi tsiivatsärrin
ja kavvõn mõtsan pettäi kohis' larmi

jo ammuq päiv tuu verevänä kistu
jo kuud om üllen pall'o kõrdi nättü
tuu perve pääl yks ole vahest istnu
sa-i tulõq inämp – ütlit õkva näkko

CONTRA TANDS

(Kalla Urmasõ sõnaq 18. saandi mooduviie "L'OPERATRICE" pääle)

Pitto saie ilda peräle,
välä pääl saisma jäie eräle,
ümbre kaie, õkva näie
kabõhist kenämbät hobõstõ man.
Kärmeste ma astõ jaolõ,
juttu tei, et ilm lätt saolõ;
kui ei lääq, sis kah om hää,
a põrõla alostas kontratands.

Säeme hindä kattõ rinda;
kaeq ja karga perrä:
edesi, tagasi,
hääle, kur'alõ,
vastapäädi ka vaehtepääl.

Külä om ütte hülli kogonu:
papp ja hol'o, kel saapaq är lagonu;
näet tan kõiki risti-põiki,
egalõutele silmä kaet.
Võrksa olõt ja siuhkõ kujuga,
tii lüüt valla naaru ja nal'aga,
süämit läütät, hindä näütät
vällä niida, et miilde jäät.

Võit sõpro löüdü,
külge köütä
hinele, kedä sa hivvat siin;
käe ku ulatat,
iä kõik sulatat;
võit om käen sul üttemaid.

TOOMÕPUUKÕNÕ

(Zalatoje Kolco plaadi päält kuuldu Vinne rahvalaulo perrä Merca)

Oi, sa tooming, toomõpuukõ,
jõökõ sullõ laulu laul'.
Kõnõlõ sa, toomõpuukõ,
kuis sa taaha perve päälõ sait?

Kuiki varra keväjähe
tsurakõ mu mano sai,
kavva aigu minno vahtsõ--
üles kaksas,. üteh vei.

Mõtõl' nuurmiis, ullikõnõ,
uma aida panda mu.
Vast lei lõhõn pää täl segi:
visass ärq mu, meeletü!

Mõtõl' nuurmiis, ullikõnõ,
ütsindä et hukka saa.
Krabassi ma mullast kinni
ja sai hindäl kodomaa.

Traktoristi hulgakõisi
egä õdak käävä taah,
nuhutasõ valgõt häitsmit
ja ei putu minno kah.

Är sa nuutsku, tuulõkõnõ,
kutsku'i orvuss minno saq.
Olõ maaga ütte saanuq-
kae, ku kimmäst häidsä maq!

Oi sa, tooming, toomõpuukõ,
olku'i hallõ sino miil',
häidsä, häidsä, toomõpuukõ,
häidsä rõõmuss kõigilõ!

KABÕL KAALA

(Ilvese Aapo räpinäkiilne iruunia Dylan'i ja Cave'i ainõtõl)

Ku sa olõt umbõlõ holdo
ja sul mõistost olõ-õi pääh
naaku-õi ikmä
inne killi hinnäst är

ku su pangakaart sai tühäs
ja inämb rahha olõ-õi
kabõl kaala ja õkvalt koolõ är

koolõ är...

ku su hansatsilk läts ümbre
ja ka olt inämb kotoh olõ-õi
naaku-õi ikmä
inne killi hinnäst är

ku sa olõt ulli näoga
ja miäkit tetä olõ-õi
kabõl kaala ja õkvalt koolõ är

koolõ är...

LÖÖMÄMEHE REILENDRE

(Lalla Urmase säetü Pulga Jaani laul)

Olõ-õi ma märnegi tapukikas
ja tüllü ei kiso egast väikost sitast
a ku vaja, kura käsi kipõst vällä mul kääse
ja ka hää tulõ takast veedü valusabast lööse
aga teedä oll et säääl kos om Juula säng
kääse lööming ja armastusõ mäng

Kui õtakide pääle käve armuhalu
kohes muialõ sõs minti ku Juula manu
Juula tiise ku hirmsa või ollaq tuu valu
ja kuimuudo kääse esätside hinge-elo
kui ma Juula poolõ tulli peä plats puhas oll
ammu inne kui hää käsi mängo tull

Aga ütškõrd tulle Juula mano kõõrdsilm Roobert

sedä nako nigu olõs timmä sinnäq kõikaig oodõt
hoit hinnäst vasta Juulat nigu poti pääl kaas
ja minno tä es pelgä kül mitte üts raas
kui tapõlusõs läts elo iist säääl anti
ja Juula tarõ nõusõ perän kapitaalremonti

Ma ei mälehtägi kuis ma säält tulõma sai
Robi minost sinnäq kaavo mano lääbäkile jäi
Juula ravits timmä kõrdapite õge mito kuud
ots otsaga sääd kokko kõik katskiseq luuq
nõna jäi täl kül kura poolõ pääle kõvõride
a tuu tõõnõ asi Juula jutu perrä vahte õigõdõ

Robi Juula mant ei olõki kavvõmbalõ saanuq
ja ma ei olõq Juulalõ tuust saaniq külge aanu
A eelä üts Robi muudo miiss tuigõrd kodo
sõõmas naisi ja ütäl et täl koton ollõv madu
ütäl - Juula ollõv tõisist meestest inämp kui täst huulnu
ja üüse ollõv sängün timä niguq puulkuulnu

*Nojah! Tuu perämäne asi om kül jumala võlss
a tuud ei massaq Robile üteldä
tuu om nii umavahel üldäq
tiid kuis tol Robil tõõsõ kõrra pääl tuu ruumiga...

TSIGANIQ

(Burlaka plaadi päält kuuldu Karjala mustlastõ laulu perrä, sõnaq Kauksi Ülle)

Virutivaq tsiganiq laadu päält vai kodo nii
ajjevaq kooni sõlmassi ohjaq uibupuuhõtõ
Olõ-õs vessel üts tsõgan joht egaq pallo pajada
es tä karga mustlasmuudu isoga es tõmba lõõtsa

Essünüq oll uma uulidsa päält kavvõdas jäänüq sünnümaa
silmist kaotanu näidsukõsõ kedä ammuq hotte umass

Eh tsurakõnõ tsurakõn
tsurakõnõ nuur kinä miis
vahtsõn hammõn verevän Sa olõt illos pääle kaiaq

Kospuul uulits kos mina sündü kospuul mino hõimokõn
kospuul om mu näidsukõnõ kedä umas tahtnu saiaq

Äkki omgi uulidsan kätte lövvet nuurusmaal
õkva trehväs neidsukõsõ kedä pidä umas ni umas

Neitsü Sina kinäken linalakk ja põhupää
kalliss olõt minulõ a tulõ mullõ ärä kaasass

Eh tsurakõnõ tsurakõn
tsurakõnõ nuur kinä miiss
vahtsõn hammõn verevån Sa olõt illos pääle kainya

Kihutivaq tsiganiq laadu päält vai kodo nii
virutivaq pulmi peiväq nii et muanõ oll muro

Eh tsurakõnõ tsurakõn
tsurakõsõst sai naasõmiis
vahtsõn hammõn verevån illos iks om pääle kainya

Eh tsurakõnõ...

SIINEQ
(Ilvese Aapo)

Lätsi mõtsa sest ma tiidse
mõtsan kasus puravik
tsillukõisi naid ma es putu
võti inne jurakit

koton keedi naist sõs suppi
vai näi võikit hallukit
peläsi ku ilmalõppo
umahindä alukit

uuu..

koton keedi...

nüüd ma tiia sest kai perrä
olõ tark ja miilen pää
puravik olõ-i tuu verrev
mil om valkõq täpiq pääl

pää-bää...

lätsi sanna sest ma tiidse
sälän kasus puravik
tsillukõisi naid ma es putu
võti inne jurakit

nüüd ma tiia...

uuu...

PÕHJAMADA IGÄTSÜS
(Räpinä rahvaviis, Kalla Urmase otsitu ja säetü)

Kül kurb om inemise elo,
kui timäl puudus armastus.
Sis timmä löüdvä vaiv ja valu
ja põhjamada igätsüs.

Ei olõ ütte armsat henge
siin, kedä võissi armasta,
ei mitte ütte rõõmulilli,
et süänd võissi rõõmusta.

Oh nuurmiiss, mille sa es lövväq
mu jaost paika süämen,
misperäst jäi ma ilma ütsi
kui ruus', mis välän tormi käen?

Lätt süä lahki leinavalun
ja silmäq saisva järjest viin,
et ohtjanõ om mino elo
ja kurvaline mino miil'.

Oh õndsamb, õndsamb, kellel sina
kõrd annit käe ja süäme!
Oh õndsamb, õndsamb, kellel sina,
mino kallimb, truudust toovotit!

VANAKÕBIKÕNÕ

(Zalatoje Kolco plaadi päält kuuldu Vinne rahvalaulo perrä Merca)

Mõtõl' vanakõbikõnõ
viil üts' kõrd naist võtta.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
viil' üts' kõrd naist võtta.

Ku ma võta vana naasõ,
olõ'õi tast tüüluuma.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
olõ'õi tast tüüluuma.

A ku võtta noorõkõnõ-
tuu ei armasta jo.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
tuu ei armasta jo.

A ku armastaski,
syss ei anna muso.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
syss ei anna muso.

A ku viimäss and tä,

sülgäss, ku käänd ümbre.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
sülgäss, ku käänd ümre.

Viil' üts kõrd naist võtta-
tuuga jäät viil' hättä.
Istsõ, tuumat', tuumat', tuumat'
tuuga jäät viil' hättä!

UNDSÕN ILMAN
(rahvalaul, Kalla Urmase otsitu ja säetü)

Undsõn ilman lätsi ma
undsõn ilman ma lätsi kõnma
kõnma käüma niidü pääl

mis mina näie kuuli säääl
näie no kuuli olõvat
mu pruuti varrahummogul

terehti sõs hummogut
tere tulõmast mu pruudikõnõ
kiä mu kaala arvolin

naardõn tä mul vasta tull'
terehten mul kätt tä anni
tere mu süäme sõbrakõn

undsõn ilman udsu all
tõõnetõist säääl kätte saime
undsõn ilman udsu all